

Ukrainian Orthodox Church of Canada
Українська Православна Церква в Канаді
L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

**Преподобні Отці Антоній
та Ісаак Сирина**

**St. Anthony the Great and
St. Isaac the Syrian**

Fr. Ihor Kutash - о. Ігор Кутах
kutash@unicorne.org

«Я дивився на тебе, Антонію, і подивляв твою хоробрість» (Ісусові слова до Св. Антонія за його Життєм, авторства Св. Афанасія Олександрійського)

На 30-го січня за Григоріянським календарем (це - 17-го за Юліанським) святкуємо пам'ять Преподобного Антонія Єгипетського. Він народився в р. 251-му у селі Кімн Ел-Аруз біля Фівядської пустині. Батьки його відійшли в вічність коли йому було близько 20 літ і оставили під його опікою молоду сестричку.

Одного дня Св. Антоній, любитель Богослужінь з малечку, почув слова Господні: «Коли хочеш бути досконалим, - піди, продай добра свої

“I was watching, Anthony, and I admired your courage.” (Jesus speaking to St. Anthony, according to his *Vita* written by St. Athanasius of Alexandria).

On January 30 (January 17 – Julian Calendar) we celebrate the memory of St. Anthony of Egypt. He was born in 251 in the village of Qimn El-Arouse near the Thebaid desert. His parents died while he was about twenty, leaving him in charge of his young sister.

One day Anthony, who loved attending worship from his youth, heard the words of the Lord: "If you would be perfect, go, sell what you possess and give it to the poor, and you will have treasure in heaven; and come follow

та й убогим роздай, - і матимеш скарб на небі. Потому приходь та й іди вслід за Мною» (Мт.19:21). Він сприйняв їх, як особисту вказівку до нього. Отож так і продав всі свої добра, залишив свою сестру під опікою побожних жінок у монастирі і перенісся у халупу біля села, щоб проводити життя строго аскетичне.

Св. Афанасій Олександрійський написав його «Життє» - перше таке життя Святого про Божого Угодника, який не був Мучеником. Описує він, як то в перших роках його подвигу на нього нападали демони у страшних видах - навіть фізично. Вони його побивали а він молився - навіть за демонів. Після одного сильного нападу він побачив промінь Світла, який сяяв з Неба крізь його дах, який відкрився прийняти Його. Антоній кликнув: «Де ж Ти був, Милостивий Ісусе? Чому ж Ти не появився з самого початку і не припинив мій біль?» А Господь відповів: «Я дивився на тебе, Антонію, і подивляв твою хоробрість». Після цього ці напади припинилися.

Коли йому було 35 літ Антоній поселився в пустині – мабуть ще ніхто такого не робив від днів Св. Івана Предтечі (Хрестителя й двоюрідного брата Господа Ісуса). Прожив він там до свого упокоєння у віці 105 літ! Двічі за той час вийшов до міста Олександрії: у 311 р., щоб підбадьорити та підтримати своєю присутністю мучеників за гоніння імператором Максиміаном, і знову щоб відстоювати мильні навчання Арія та Маніхейців.

Преподобний Антоній мав глибокий вплив на Церкву Христову своїми навчаннями, а головню прикладом свого життя. Тільки уявімо собі чоловіка, який так кохав Господа, що він цілком послідовно і відважно на ділі виявляв, що можна жити на землі начебто жив у Небі – цілковито підданий Богу та Його провидінню у всіх обставинах. Його наслідники, Отці та Матері Пустинники

Me" (Mt.19:21). He took them to be a personal message directed to him. So he sold all his possessions, left his sister in the care of some women in a convent, and moved into a hut near the village to pursue a life of strict asceticism.

St. Athanasius of Alexandria wrote a *Vita* (biography of a saint) about him – the first such about a saint who was not a martyr. He describes how in his first years of ascetic struggle he was attacked even physically by demons who took on horrible forms. They beat him while he prayed - even for the demons. After one particularly grave attack he saw a ray of light coming from the sky through his roof which had opened to receive it. He called out: "Where have You been, O Merciful Jesus? Why didn't You appear from the very beginning to end my pain?" And the Lord answered: "I was watching, Anthony, and I admired your courage". Anthony was never assailed in this way again.

At the age of 35 he went to live as a hermit in the desert – something, perhaps, that no one had done before him since the days of St. John the Forerunner (Baptizer and Cousin of the Lord Jesus). He lived there until his death at the age of 105! He came out into the city of Alexandria twice – in 311 to comfort and accompany the martyrs during the persecution by Emperor Maximian, and again to refute the wrong teachings of the Arians and the Manicheans.

St. Anthony had a profound effect upon the Church of Christ by his teachings and above all by his example. Imagine a man so in love with the Lord that he would so consistently and courageously show that one can live upon the earth as though one were living in heaven! Completely submitted to God and His provision in all circumstances. His followers, the Desert Fathers and

залишили скарбницю приповістей, поучень та прикладів для збагачення Церкви: т. зв. *Apophthegmata Patrum*.

Ось один приклад: Один брат запитав Авву Пімена: «Якщо я бачив, що мій брат згрішив, чи це правильно нічого про це нікому не казати?» Старець відповів: «Коли ми покриваємо гріх брата, то Бог покриє наш гріх, а коли розказуватимемо людям про вину нашого брата, то Бог зробить те саме про нашу вину». (Переклав з твору Sayings of the Desert Fathers, перекладач Бенедикта Вард – іюк).

Нам буває важко молитися за людей, які на нашу думку, покривдили нас. А уявімо собі чоловіка, який так глибоко сприйняв науку Господню прощати тим, які вчинили нам зло, що він навіть молився за демонів, які побивали його!

Можливо приклад Св. Антонія дав натхнення Преподобному Ісаку Сирину (28-го січня/10-го лютого) зложити наступний відомий опис про співчутливе серце:

Це – серце, яке палає любов'ю до всього творива: до людства, до птаства, до звірів, до демонів, до всякого створіння. Коли люди з таким серцем думають про створіння або на нього дивляться, їхні очі наповнюються сльозами. Подавляюче співчуття робить їхнє серце малим та ніжним, і вони не можуть знести це, щоб почути чи побачити будь яке страждання чи навіть найменший біль спричинений будь якому створінню. Отож вони безперестанно моляться зі сльозами навіть за немислячих звірів, за ворогів істини, і за тих, що творять їм зло, просячи, щоб тих, за яких вони моляться, захистити та подати їм Божої милості. Навіть за плазунів моляться вони з великим співчуттям, яке постійно

Mothers left a wealth of sayings, teachings and examples to enrich the Church: the *Apophthegmata Patrum*.

Here is one example: A brother asked Abba Poemen, "If I see my brother sin, is it right to say nothing about it?" The old man replied, "Whenever we cover our brother's sin, God will cover ours; whenever we tell people about our brother's guilt, God will do the same about ours." (Sayings of the Desert Fathers, Benedicta Ward, translator).

We sometimes have a hard time praying for people we feel have wronged us. Imagine a man so inspired by Jesus' command to forgive those who have wronged us that he even prayed for the demons who were beating him!

Perhaps it was St. Anthony's example that inspired this famous saying by St. Isaac of Syria (Jan. 28/Feb. 10) describing a compassionate heart:

It is a heart which burns with love for the whole of creation: for humankind, for the birds, for the beasts, for the demons, for every creature. When persons with a heart such as this think of the creatures or look at them, their eyes are filled with tears. An overwhelming compassion makes their heart grow small and weak, and they cannot endure to hear or see any suffering, even the smallest pain, inflicted upon any creature. Therefore they never cease to pray with tears even for the irrational animals, for the enemies of truth and for those who do them evil asking that those for whom they pray may be guarded and receive God's mercy. And for the reptiles also they pray with a great compassion, which rises up endlessly in their hearts until

<p>піднімається в їхньому серці, до тієї міри, що вони сяють і бувають славні, як Бог. (Переклад - іюк)</p> <p>Живучи в добі, коли маємо так багато вигод, нам стає дивним і якось важко сприйняти те, що хтось хотів би бути Ченцем чи Черницею і віддавати вигоди життя в заміну за життя повне викликів, відданого молитві та подвигам. Преподобні Антоній та Ісак пригадують нам, що це - любов запалена в їхніх серцях Духом Святим (Якого вони вітали і приймали), що спонукала їх до таких геройських зусиль.</p> <p>Дай Боже й нам, щоб ми в своєму щоденному житті та заняттях так любили Його і передавали Його любов усьому, що нас оточує.</p>	<p>they shine again and are glorious like God.</p> <p>Living in our day and age where we have so many comforts available to us we sometimes find it almost unacceptable that someone could be a monk or a nun and give up the comforts of life for the challenges of a life devoted to prayer and labour. St. Anthony and St. Isaac remind us that it is the extraordinary love kindled in their hearts by the Holy Spirit (which they invited and accepted) that led them to such heroic exploits.</p> <p>May we, too, in our own lives and daily pursuits love the Lord and shed His love abroad upon all that surrounds us.</p>
--	--